

ložila Petra dva pomagača, ki sta namazala poprej njegovo telo z mazili. Odprto krsto so prenesli v drug prostor, kojega toplota je bila umetnim potom znižana na 5° pod ničlo. Seveda, je voda hitro zmrznila in je bilo truplo Argentinca popolnoma in na debelo — oledenelo. Nato so položili krsto z zamrznjenim fakirjem na mizo, kjer je vztrajal »čudodelnik« ovit v ledeno odejo celih 24 ur. Med trajanjem polzusa je bil Peter pod najstrožjim zdravniškim nadzorstvom.

Ko so odtalili led po 24 urah, se ni Natizovo truplo niti ganilo, bilo je trdo ter mrzlo, njegov obraz pa čisto bel. Oba pomagača sta drgnila Petra pol ure, nato sta ga položila v mlačno vodo in v nadaljni pol uri je bil Natiz zopet pri polni zavesti.

V raznih kemičnih preiskuševalnicah so že večkrat delali podobne poizkuse z mrzlokrvnimi živalmi, kakor z: žabami, krastačami, raki in škorpijoni. Toplokrvne živali, ptiči, pa so v ledeni odeji vedno poginili.

Peter Natiz je zatrdil, da bo poskus ponovil. Razlagal je gledalcem, da si je pridobil možnost popolnega zamrznjenja, ne da bi zmrznil, s šolanjem volje po vzgledu indijskih fakirjev in to z neprestano vajo skozi več let.

*

Raznoterosti.

Slon spremiljevalec k poroki. Pri ljubezni do živali se je uračunal mlad strežnik vrta za divje zveri v Grimsbey, John Haith. Njegov prav posebni ljubljenelec je bila slonovka, ki je čula na ime »Kosy«. Strežnik je hotel, naj bi se udeležila žival tudi njegove poroke. Odrekel se je avtomobilu in sedel s svojo nevesto na hrbet slonovke in se podal proti cerkvi. Pri poročnem pohodu je nesla slonovka velik kovček, ki je bil določen za ženitovanjsko potovanje, v rilcu. Med poročnim obredom je morala žival ostati zunaj svetlišča, dasi jo je mikal vstop. Po končani slovesnosti je sedel novoporočeni par slonu na hrbet in je korakal celi sprevod proti kolodvoru. Pred kolodvorom pa slonovka ni hotela izročiti iz rilca kovčka. Vsi poskusi, da bi ji bili iztrgali prtljago, so bili zaman, ker se je žival razjezila in je bil celi položaj presneto ogorčen. Poročencema ni preostalo drugega, nego se odpraviti na hrbtu slonovke v živalski vrt. Niti tukaj ni izpustil orjak kovčka in je bilo ženitovanjsko potovanje preloženo za nekaj dni.

Požar v galopu. Od morske ožine Belle-Isle do Maske v severni Ameriki se razprostira gozdni požar 6000 km na dolgo in 1000 km široko. Ogenj se je širil tako naglo, kakor galopira konj. Pred kratkim so opazovali gozdni požar, ki se je razširil v 10 urah na 240 km.

Opice, ki pokopavajo svoje mrtve. Pred kratkem je bila prepeljana iz Afrike v Nemčijo opica, ki se imenuje šimpanz in ima rdečkasto dlako, kar je izrednost. Belgijski naravoslovec, profesor Schouteden sporoča, da so odkrili

zopet novo vrsto šimpanzov, ki živi v Afriki južno od Konga. Opazovali so, kako je bila samica te vrste opic, ko je bila od domačih lovcev ranjena, rešena od tovarišev, ki so zadeto žival poiskali in jo spravili na varno. Po poročilu domačinov veže šimpanze posebna vez ljubezni. Od lovcev na smrt zadete opice odnesejo tovariši in jih zagrebejo kje na prav skritem mestu.

Pasja grofica. Na Nemškem v Saarbrücken so našli v svoji vili mrtvo 51 letno vdovo pred tremi leti umrlega nadinženirja Brauna. Preminula je bila obče znana pod imenom »pasja grofica« in je živela čisto samotarsko življenje. Ni trpela krog sebe nobene služinčadi, čuvalo jo je 8 velikih psov in druge živali. Umrta je od lakote, obdana od stotisočerega premoženja; pač pa je hranila živali z najboljšim. Pragnjene vile je smel neovirano prestopiti samo pismonoša, ki je imel ključ od hišnih vrat. Pismonoša je našel do smrti izstradano gospo na zofi in je tehtalo njeno truplo komaj 30 kg. Vse pohištvo je bilo preobloženo z nesnago. Po sobah so se preganjale podgane, miši in razni mrčes. Pokojna je zapustila v gotovini več tisoč in dragocenosti, kojih vrednost presega stotisoče. V testamentu so označeni kot dediči: pismonoša in sluga delikatesne trgovine, ki so nosili dnevno meso njenim psom. Vila je določena kot zavetišče za pse.

Pristanek med krokodili. Letalcu ne grozi le nevarnost, da pade iz višine na tla; tudi pri sicer ugodnem pristanku se mu lahko pripeti marsikaj neprijetnega. Baš slednje je moral pred kratkem okusiti angleški letalec v Afriki. Bil je na poletu v Nairobi, da bi se udeležil gostije. Ko je frčal preko močvirij Kampala v pokrajini Uganda, je bil prisiljen na pristanek. Ko se je spustil na zemljo, se je prekucnil aparat, a vendar se je posrečilo pilotu, da se je izmotal izpod razvalin letala le z bolj neznatnimi praskami. Šele tedaj, ko je doznal, da ni težja poškodovan, je zapazil, da se nahaja na sredi med krokodili kojih telesa so bila do polovice zakopana v blato. Hočeš — nočeš, pilot se je moral kretati med pošastmi. Zadovoljiti se je moral s tem, da se streljal neprestano iz revolverja in klical na pomoč. Celih 5 ur je moral vztrajati v skrajno neprijetnem položaju, predno so ga našli domačini in spravili na varno v Kampalo.

Kako je postala tržna prodajalka slavna? Slavo doseže večkrat človek na prav čuden ter neverjeten način. Še danes pravijo v Edinburgu na Angleškem ženski, ki se zanima vneto za javno delo, da je »Jenny Geddes«. Jenny Geddes je bila čisto navadna prodajalka na trgu, ki je živela začetkom 17. stoletja v češkem glavnem mestu in je prišakovala vse drugo, le nesmrtnosti svojega imena ne. Takrat je vladal Karl I., prvi angleški kralj, ki je kraljeval tudi nad Šotlamsko. Vlada je skušal, da bi izenačil obe deželi. Da bi dosegel cilj izenačenja, je hotel šotom usiliti na Angleškem predpisano molitveno knjigo, katero je bil spisal škof Laud. Dne 23. julija 1637 je na-

polnila večtisočglava množica cerkev St. Gilesa v Edinburgu. Večina vernikov ni dobila več sedežev, radi tega je prineslo seboj v cerkev nekaj žensk, majhne, zložljive stolčke. Služba božja je pričela. Župnik Dean Hannay je čital, kakor je bilo zaukazano, iz knjige škofa Lauda. Zadel je na hud odpor. Zbrana množica je začela godrnjati. Ker je pa govornik le neustrašeno naprej čital, mu je naenkrat priletel zložljivi stolček v glavo. Jenny Gaddes je dala znamenje za boj šotske cerkve, ki je trajal pol stoletja. Znameniti stolček je še danes shranjen v edinburškem muzeju.

Ivozna trgovina Amerike znatno nazadovala. Kakor je razvidno iz statistike, ki jo je izdala trgovska zbornica Zedinjenih držav v Washingtonu, je v prvih treh mesecih letošnjega leta izvoz v Evropo znatno nazadoval. Krivda za to se pripisuje v prvi vrsti sedanjemu svetovnemu gospodarskemu položaju; obenem pa se tudi ne zakriva dejstvo, da je visoka carina Zedinjenih držav vzrok, da je Evropa zmanjšala svoja naročila v Ameriki in da si nabavlja tukaj produkte, katerih drugje ne dobi. Kljub temu pa gre vendar še vedno največ ameriškega izvoza v Evropo, namreč 51 odstotkov.

*

Iz letala odkrit zločin.

V okolici francoskega mesta Dijon so se vršile pred kratkem vaje z vojaškimi letali. Nekateri aeroplani so tudi fotografirali preleteno ozemlje. Več posnetkov je bilo pozneje povečanih in sicer 30—40krat. Pri natančnejem pregledu povečanih slik s pomočjo povečalnega stekla je odkril letalski častnik na eni fotografiji pičico, ki v prvotnem posnetku ali originalu sploh vidna ni bila s prostim očesom, a povečalno steklo je razkrilo, da predstavlja pika človeško truplo. Vojaški letalec, ki je fotografiral kraj z zagonečno piko, je poiskal dotično mesto v resnici in je našel truplo mlade ženske, ki je moralo tamkaj ležati že nekaj dni.

O odkritju je bila obveščena policija v Dijonu. Komisija na licu mesta je dognala, da je bila obleka mrliča deloma sežgana, kakor bi bil nekdo poskušal upeliniti celo truplo. Telo je bilo polno opeklin. Da v tem slučaju ne gre za roparski umor, je dokazala zlata zapestnica, katero so našli na roki umorjene, ki je bila ustreljena z dvema streloma. Ena krogla je zadela njeno srce in je morala biti pri priči mrtva. Samomor je izključen, ker sta bila strela oddana bolj od daleč. Truplo je ležalo na travniku 15 m proč s ceste. Na travi so se še poznali sledovi od avtomobilnih koles. Gre očitno za avto zločinca, ki so zapeljali na travnik, kjer so odložili mrtvo žrtev. Našteto je vse, kar je našla in izsledila komisija na truplu in na travniku. Kdo bi naj bila nesrečna, še ni dognano, ker v Dijonu samem ne pogrešajo nobene ženske v starosti 25—30 let. Umorjena je bila pripeljana na travnik najbrž iz Pariza.

*